

Daniel Kitabı - Yüz İyirmi Beşinci Hissə

Peyğəmbərlik Əhəmiyyətinin Açарının Açılması: Daniel 11:40-ın Şərhi və Onun Müasir Xristianlıq üçün Nəticələri

Jeff Pippenger

2024-03-09

Daniel on birin qırxıncı ayəsi axır zamanında başlayır, lakin ayə axır zamanının iki vaxtını müəyyən edir və buna görə də peyğəmbərlik öyrənməninə birinci axır zamanını ikinci axır zamanı ilə uyğunlaşdırmağa imkan verir. Bu tətbiq edildikdə, 1798-ci ildə başlamış Millerçi tarix xətti 1989-cu ildə Amerika Birləşmiş Ştatlarının tarixi ilə paralel gedir. Bu iki xətt Vəhy kitabının on üçüncü fəslindəki yer vəhşisinin həqiqi Protestant buynuzunun xəttini və Respublikaçı buynuzunun xəttini müəyyən edir. Hər iki xətt 1798-ci ildə axır zamanında başlayır və 1989-cu ildəki axır zamanı sadəcə ayədə möhürdən açılan həqiqət nişanələrinin tamamlayıcısı olur və onlara ikinci şahidlik verir.

Üçüncü mələyin hərəkəti 22 oktyabr 1844-cü ildə gəldi, lakin 1856-dan 1863-ə qədər davam edən yeddiillik üsyan vasitəsilə təxirə salındı. Üçüncü mələyin gəlişi 11 sentyabr 2001-ci ildə təkrar olundu. 1863-cü il qədim İsrailin Qadeşdəki ilk ordugahı və on casusun üsyanı ilə tipləşdirilmişdi, 11 sentyabr 2001 isə qədim İsrailin Qadeşdəki son ordugahı və Musanın üsyanı ilə tipləşdirilmişdi. 1863-cü ilin üsyanı Qadeşdəki ilk üsyanı təmsil edirdi; bu isə səhrada ölüm hökmünü meydana gətirdi. 11 sentyabr 2001-ci ilin üsyanı Qadeşdəki son üsyanı təmsil edirdi; bu isə Laodikeyalı Adventizmin rəhbərliyinin ölümünü meydana gətirdi.

11 avqust 1840-cı ildə mələyin enməsi, Bacı Uaytın Allahın qüdrətinin izzətli təzahürü adlandırdığı 1840-cı ildən 1844-cü ilədək olan hərəkətin başlanğıcını gətirərək, 11 sentyabr 2001-ci ili tipik şəkildə öncədən göstərdi və Allahın qüdrətinin izzətli bir təzahürünü müəyyənləşdirdi.

“Üçüncü mələyin xəbərinin elanında birləşən mələk bütün yer üzünü öz izzəti ilə işıqlandırmaqlıdır. Burada dünya miqyaslı əhatəyə və görünməmiş qüdrətə malik bir iş qabaqcıdan xəbər verilir. 1840–44-cü illərin advent hərəkəti Allahın qüdrətinin şanlı bir təzahürü idi; birinci mələyin xəbəri dünyadakı hər bir missioner məntəqəsinə çatdırıldı və bəzi ölkələrdə on altıncı əsrdəki Reformasiyadan bəri hər hansı bir ölkədə şahid olunmuş ən böyük dini maraq baş qaldırdı; lakin bütün bunlar üçüncü mələyin son xəbərdarlığı altında baş verəcək qüdrətli hərəkət tərəfindən geridə qoyulacaqdır.” The Great Controversy, 611.

Üçüncü mələyin 22 oktyabr 1844-cü ildə (birinci Kadeş) ilk gəlişi işi tamamlamalı idi, lakin Allahın xalqı yeni bir rəhbər seçib Misirə qayıtmağı üstün tutdu. 1863-cü ilə qədər onlar Yerixonun divarlarını yıxmaq üçün Allahın işində iştirak etmək əvəzinə “Yerixonu yenidən qurmuşdular”. Buna görə də onlar səhrada ölümlə lənətləndilər.

Yeşua o vaxt onları and içdirərək dedi: “Rəbbin önündə Yerixə adlı bu şəhəri qalxıb tikən adam lənətə gəlsin; onun bünövrəsini ilk oğlu bahasına qoyacaq, qapılarını isə ən kiçik

oğlunun bahasına quracaq.” Yeşua 6:26.

Qədim İsrail ilk Kədəşdə Yeşua ilə Kalebin xəbərini rədd etdiyi kimi, müasir İsrailin də ilk Kədəşdəki (1863) üsyanı onların üzərinə Yeşuanın lənətini gətirdi. Üçüncü mələk 11 sentyabr 2001-ci ildə (son Kədəş) geri qayıtdıqda, Allahın Yerixonu və onun divarlarını yıxmasından əvvəlki son iş başlandı.

22 oktyabr 1844-cü il üçüncü mələyin gəlişini qeyd edir və bununla da son günlərdə tezliklə gələcək bazar gününün gəlişini qeyd edir. 1863-cü il 22 oktyabr 1844-cü ildə başlamış üçüncü mələyin sınaq dövrünün sonunu qeyd edir. Buna görə də 1863-cü il tezliklə gələcək bazar günü qanununun bir rəmzidir, çünki İsa həmişə sonu başlanğıcla təmsil edir. 1863-cü ildə millət iki sinfə bölündü və eynilə, bazar günü qanunu zamanı da iki sinif aşkar olunacaq.

Millerçi tarixində üçüncü mələyin sınaq dövrü 1844-cü ildə başladı və 1863-cü ildə başa çatdı; başlanğıc da, son da axır günlərin bazar qanunu ilə işarələnmişdi. Başlanğıc (1844) ilə son (1863) arasındakı tarixdə Millerçi hərəkətinin üsyanı (1856) yerləşir. Beləliklə, bu dövr “Həqiqət” möhürünü daşıyır. 11 sentyabr 2001-ci ildə ikinci dəfə Qədəşə qayıdış, 1863-cü ilin timsalında göstərilirdi kimi, tezliklə gələcək bazar qanunu ilə yekunlaşan üçüncü mələyin sınaq prosesinin başlanğıcını işarələyir.

Həmin bazar qanunundan insanın sınaq müddəti başa çatana qədər, həmin tarixdə təmsil olunan Babil fahişəsi üzərinə icraedici hökmə uyğun olaraq, Yerixo və onun divarları yıxılacaq. Qırxıncı ayə 1798-ci ildə başlayır və qırx birinci ayədə tezliklə gələcək bazar qanunu ilə yekunlaşır. 1798-ci ildəki axır zaman Allahın kilsəsinin daxili xəttini təmsil edir; birinci mələyin hərəkətinin Millerçilərindən başlayaraq üçüncü mələyin hərəkətinə və yüz qırx dörd minə qədər uzanır. Hamısı bir ayədə.

1798-ci ildə cənub padşahının yüksəlişi ilə başlayan şimal padşahı ilə müharibə, 1989-cu ildə cənub padşahının Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin beşinci və altıncı padşahlıqları arasındakı ittifaq tərəfindən məğlub edilməsi ilə yekunlaşdı. 1798-ci ildə başlayan şimal padşahı ilə cənub padşahının müharibəsi, Millerçilər tərəfindən Romaya qarşı aparılan bir savaş kimi qəbul olunurdu; onların nəzərində bu, sadəcə olaraq bütpərəstlik və papalıqdan ibarət olan iki viranə qoyan qüvvə idi. Müharibə 1989-cu ildə başa çatdıqda, viranə qoyan hər üç qüvvə bu işə cəlb olunmuşdu və bu, həmin üç qüvvənin dünyanı Armageddona apardığını göstərən peyğəmbərlik təsvirinin başlanğıcını işarə edirdi; Armageddon coğrafi baxımdan Daniel on birin qırx beşinci ayəsində təmsil olunur.

Qırxıncıdan qırx beşinci ayələrə qədər olan ayələr, papanı dənizlər arasında və izzətli müqəddəs dağın yanında öz sonuna gətirən üç qüvvənin peyğəmbərlik dinamikasını müəyyən edir. Düzgün başa düşüldükdə, qırx birinci ayədə təsvir olunan peyğəmbərlik tarixi qırx birinci ayədən qırx dördüncü ayəyə qədər olan ayələri də əhatə edir.

Buna görə də, 1989-cu ildə axır zamanından başlayaraq, 1798-ci ilin ikinci şahidliyi ilə, cənub padşahı ilə şimal padşahı arasındakı müharibənin başlanğıcını və sonunu müəyyənləşdirərək, qırx birinci ayədən qırx dördüncü ayəyədək ölümcül yarası sağalmış bir papalığın üçqat birliyini

müəyyən edir, qırx beşinci ayə isə onun öz sonuna çatdığı yerdir. Bu baxımdan yanaşıldıqda, bu ayələr Vəhy kitabındakı yeddi möhürlə yeddi kilsə arasındakı münasibətdə də təmsil olunduğu kimi, Allahın kilsəsindən kənarda baş verən bir tarixi təqdim edir.

1798-ci il ilə təmsil olunan peyğəmbərlik tarix xətti, ilk növbədə, təhqiqat mühakiməsini təmsil edir və eyni nöqtədən 1989-cu ildə başlayan xətt isə, ilk növbədə, icraedici mühakiməni təmsil edir. 1798, əsasən, Əhdin Elçisi üçün yolu hazırlayan elçinin işini vurğulayır və 1989 isə, əsasən, İlyas elçisinin işini vurğulayır.

1798-ci ildən etibarən, Daniel kitabı möhürdən açıldığı zaman, biz Məsihin Öz xalqını ilahiliyin bəşəriyyətlə daimi birləşməsini həyata keçirən əhd münasibətinə yönəltdiyi peyğəmbərlik tarixinin biliyinin artmasını görürük. O son gün əhdi Müqəddəs Yazılarda dönə-dönə tanınılır.

Budur, günlər gəlir, Rəbb deyir ki, Mən İsrail nəslə ilə və Yəhuda nəslə ilə yeni bir əhd bağlayacağam; Misir torpağından çıxarmaq üçün onların əllərindən tutduğum gündə ataları ilə bağladığım əhdə bənzəməyən bir əhd; o əhdimi onlar pozdular, halbuki Mən onlara ər idim, Rəbb deyir. Lakin İsrail nəslə ilə bağlayacağım əhd budur: O günlərdən sonra, Rəbb deyir, qanunumu onların daxilinə qoyacağam və onu ürəklərinə yazacağam; Mən onların Allahı olacağam, onlar da Mənim xalqım olacaqlar. Və artıq heç kəs öz yaxınını, heç kəs öz qardaşını öyrədir: “Rəbbi tanıyın”, deməyəcək; çünki onların hamısı, kiçiyindən böyüyünədək, Məni tanıyacaqlar, Rəbb deyir; çünki Mən onların təqsirini bağışlayacağam və günahlarını bir daha yada salmayacağam. Yeremya 31:31–34.

Bütün peyğəmbərlər axır günləri müəyyənləşdirirlər və peyğəmbərlikdə “axır günlər” ifadəsi hökmün vaxt dövrünü təmsil edir. Birinci mələk 1798-ci ildə, son zamanın başladığı vaxtda gəldi ki, 1844-cü ildə hökmün açılışını elan etsin; bu, həm də axır günlərin gəlişidir. Axır günlər Yeremyanın “gələcək günləri”dir; o zaman Allah Öz xalqının “təqsirini” “bağışlayacaq” və onların günahlarını “bir daha xatırlamayacaq”. Bu iş “axır günlər” ərzində, Məsih tərəfindən, həqiqi kəffarə günündə Baş Kahin olaraq yerinə yetirilir.

Əgər Millerçi Adventizm 22 oktyabr 1844-cü ildə gələn üçüncü mələyin irəliləyən işığında imanla yeriməyə davam etsəydi, onlar artıq İsa ilə birlikdə öz əbədi yurdlarında olardılar. Yeremya “o günlərdən sonra” dedikdə, bunun mənası budur. “O günlər” 1844-cü ilə aparan və orada başa çatan peyğəmbərlik dövrləridir. Onlar Daniel kitabının on ikinci fəslinin istinad etdiyi “günlər”dir.

Amma sən sonadək öz yolunla get; çünki sən rahatlıq tapacaqsan və günlərin sonunda öz qismətində duracaqsan. Daniel 12:13.

“Günlərin axırında” yaxud Yeremyanın dediyi kimi, “o günlərdən sonra”, Məsih Öz xalqının daxili aləminə Öz qanununu yerləşdirməyi və Öz qanununu ürəklərin üzərinə yazmağı qəsd etmişdir. Daxili aləm aşağı təbiət, yaxud Paulun adlandırdığı kimi cismani təbiət, ürək isə yüksək təbiətdir. Əhd Onun xalqına iman gətirmə anında yeni bir ağıl, İkinci Gəlişdə isə yeni bir bədən verməyi vəd edir. İnsan Allahın surətində yaradılmış, həm yüksək təbiətlə, həm də aşağı təbiətlə yaradılmış Adəmlə birlikdə süqut etdi. Məsihin əhdi bəşəriyyəti onların ikili təbiəti ilə birlikdə günahın lənətindən xilas etməkdir.

“Bu yer üzünün tarixinin son günlərində Allahın əmrlərinə riayət edən xalqı ilə olan əhdin yenilənməlidir. ‘O gün çöl heyvanları ilə, göylərin quşları ilə və yerin sürünənləri ilə onlar üçün əhd bağlayacağam; kamanı, qılıncı və müharibəni yer üzündən qıracağam və onları əmin-amanlıq içində yatızdıracağam. Səni Özümə əbədi olaraq nişanlayacağam; bəli, səni Özümə salehlikdə, ədalətdə, məhəbbətdə və mərhəmətlərdə nişanlayacağam. Səni Özümə sədaqətdə nişanlayacağam; və sən Rəbbi tanıyacaqsan.’”

“Və o gün belə olacaq: Mən eşidəcəyəm, Rəbb buyurur, göyləri eşidəcəyəm, onlar da yeri eşidəcəklər; yer də buğdanı, şərabı və yağı eşidəcək; onlar da Yizreeli eşidəcəklər. Mən onu Özüm üçün yer üzündə əkəcəyəm; mərhəmət tapmamış olana mərhəmət göstərəcəyəm; xalqım olmayanlara: “Siz Mənim xalqımsınız”, — deyəcəyəm; onlar da: “Sən mənim Allahımsan”, — deyəcəklər.” Huşə 2:14-23.”

“O gündə,... İsrailin qalığı və Yaqub nəslindən xilas olanlar... həqiqətdə İsrailin Müqəddəsi olan Rəbbə söykənəcəklər.” Yeşaya 10:20. ‘Hər millətdən, qəbilədən, dildən və xalqdan’ olanlar arasında ‘Allahdan qorxun və Ona izzət verin; çünki Onun mühakimə saati gəldi’ xəbərinə sevinclə cavab verəcək kəslər olacaq. Onlar özlərini bu yerə bağlayan hər bir bütədən üz döndərəcək və ‘göyü, yeri, dənizi və su bulaqlarını Yaradan’a səcdə edəcəklər.’ Onlar hər cür dolaşıqlıqdan azad olacaq və Allahın mərhəmətinin abidələri kimi dünyanın önündə dayanacaqlar. Hər bir ilahi tələbə itaət edərək, onlar mələklər və insanlar tərəfindən ‘Allahın əmrlərini və İsanın imanını qoruyanlar’ kimi tanınacaqlar. Vəhy 14:6–7, 12.”

“Budur, günlər gəlir, Rəbb belə deyir, şumçu biçinçiyə çatacaq, üzüm tapdalayan isə toxum səpənə; dağlardan şirin şərab damacaq, bütün təpələr isə əriyəcək. Və Mən Öz xalqım İsrailin əsirliyini geri döndərəcəyəm; onlar viran qalmış şəhərləri tikəcək və orada məskunlaşacaqlar; üzümlüklər salacaq və onların şərabını içəcəklər; həmçinin bağlar salacaq və onların meyvəsini yeyəcəklər. Və Mən onları öz torpaqları üzərində əkəcəyəm və artıq Mənim onlara verdiyim torpaqdan bir daha qoparılmayacaqlar, sən Allahın Rəbb belə deyir. Amos 9:13–15.”

Review and Herald, 26 fevral 1914.

Yeremya “o günlərdən sonra” dedikdə, Məsihin Öz məbədinə onu təmizləmək üçün qəfil gəlişi ilə təmsil olunan işdən əvvəl gələn “günlər”, 1798 və 1844-cü illərdə başa çatan peyğəmbərlik dövrləri idi. Həmin peyğəmbərlik günlərinin (dövlətlərinin) sonu, Məsihin Millerçi məbədi qurduğu qırx altı ili qeyd etdi və O, 22 oktyabr 1844-cü ildə qəfil gəldikdə, Malaki kitabının üçüncü fəslini yerinə yetirirdi; bunu O, xidmətinin əvvəlində və sonunda məbədi təmizlədiyi zaman da yerinə yetirmişdi.

“Məbədi dünyanın alıcı və satıcılarından təmizləməklə, İsa ürəyi günahın murdarlığından,—ruhu pozan dünyəvi arzulardan, xudbin ehtiraslardan, pis vərdislərdən təmizləmək missiyasını bəyan etdi. Malaki 3:1–3 sitat gətirilmişdir.” *The Desire of Ages*, 161.

Və “o günlərdən sonra,” Məsih, Öz xalqının ürəklərini günahın murdarlığından təmizləməkdəki işini təmsil edən, Özünün qurduğu məbədi təmizləməyi nəzərdə tuturdu; yaxud Yeremyanın dediyi kimi, Öz qanununu ürəklərin və daxili varlığın üzərinə yazmağı.

Çünkü onlarda qüsür taparaq deyir: “Budur, günlər gəlir, Rəbb bəyan edir, o zaman Mən İsrail evi ilə və Yəhuda evi ilə yeni bir əhd bağlayacağam; Misir torpağından çıxarmaq üçün atalarını əllərindən tutduğum gün onlarla bağladığım əhdə uyğun olmayacaq; çünki onlar Mənim əhdimdə qalmadılar, Mən də onlara etina etmədim,” Rəbb bəyan edir. “Çünki o günlərdən sonra İsrail evi ilə bağlayacağım əhd budur,” Rəbb bəyan edir; “qanunlarımı onların zehinlərinə qoyacağam və onları ürəklərinə yazacağam; Mən onlara Allah olacağam, onlar da Mənə xalq olacaqlar.” İbranilərə 8:8–10.

“o günlər” sözləri Danielin 1798 və 1844-cü illərdə sona çatan “günlərin sonu” idi. Daniel on birin qırxıncı ayəsində 1798-ci ildə başlayan protestant buynuzunun xətti, yüz qırx dörd minlə bərqərar edilən əhd münasibətini vurğulayır. İbrani dilində “püşk” sözü insanın talehini müəyyən etmək üçün istifadə edilən kiçik bir daşı bildirirdi. Danielə deyilmişdi ki, “günlərin sonu”na qədər getsin və rahatlıq tapsın (ölümdə); o vaxt ki, 1844-cü ildə mühakimə başlayacaq və onun taleyi müəyyən ediləcəkdə.

Lakin sən sonadək öz yolunla get; çünki sən rahatlıq tapacaq və günlərin sonunda öz qismətində duracaqsan. Daniel 12:13.

“Axır günlərin” “günləri” 1844-cü ildə başa çatan zaman peyğəmbərliklərini ifadə edir, çünki ondan sonra peyğəmbərlik vaxtı artıq olmayacaqdı. Məsihin Öz məbədinə qəfil zühuru mənasını daşıyan marah görüntüsü olan iki min üç yüz il o zaman başa çatdı, həmçinin son qəzəbin iki min beş yüz iyirmi il də başa çatdı; necə ki, birinci qəzəbin günləri də 1798-ci ildə, son vaxtda sona çatmışdı. Yeremyanın işarə etdiyi “o günlərdən sonra” ifadəsinə bundan sonra Paul müraciət etdi. Paul Yeremyanın “o günlərdən sonra” ifadəsinə iki dəfə istinad edir, çünki Paul sadəcə “o günlərdən sonra” təsis ediləcək əhdi deyil, daha mühüm olaraq Məsihin Baş Kahin kimi xidmətini müəyyənləşdirir.

Çünkü O, bir qurban təqdim etməklə təqdis olunanları əbədi olaraq kamilləşdirmişdir. Müqəddəs Ruh da buna bizə şəhadət edir; çünki əvvəlcə demişdir: “Rəbb belə buyurur: O günlərdən sonra onlarla bağlayacağım əhd budur: qanunlarımı onların ürəklərinə qoyacağam və onları ağıllarına yazacağam”; sonra da deyir: “Onların günahlarını və qanunsuzluqlarını bir daha yada salmayacağam.” Bunların bağışlanması olan yerdə artıq günah üçün qurban təqdim etmək yoxdur. Beləliklə, ey qardaşlar, İsanın qanı vasitəsilə ən müqəddəs yerə daxil olmağa cəsarətimiz olduğuna görə, Onun bizim üçün pərdənin, yəni Öz cisminin arasından açdığı yeni və diri yol ilə, və Allahın evi üzərində böyük Kahinimiz olduğuna görə. İbranilərə 10:14–21.

Məsihin zühuruna dair marah görüntüsünün peyğəmbərliyini peyğəmbərlik tarixinin chazon görüntüsünün iki min beş yüz iyirmi illik peyğəmbərliyi ilə birləşdirən iki yüz iyirmi il, bu iki peyğəmbərlik dövrünün başlanğıcını bəşəriyyətin ilahiliklə birləşməsinə təmsil edən simvolik bir bağla bir-birinə bağlayır; bu isə Məsihin üçüncü mələyin hərəkəti zamanı baş verən təmizləmə işində həyata keçirdiyi fəaliyyətdir və Onun yüz qırx dörd minlə bağladığı əhdlə nəticələnin.

Məbədin tapdalanmasını təsvir edən chazon görüntüsü, Eden bağında Adəmin üsyanından bəri günah tərəfindən tapdalanmış bəşəriyyətin görüntüsüdür; və məbədin bərpa edilməsi və təmizlənməsi üçün Məsihin işini təsvir edən marah görüntüsü hər ikisi 22 oktyabr 1844-cü ildə

yerinə yetdi. Allahın qəzəbinə dair ordunun və müqəddəs məkanın tapdalanmasını təmsil edən iki min beş yüz iyirmi illik iki peyğəmbərlik vardır.

Həmin hər iki peyğəmbərlik bəşəriyyətin ayaqlar altına salınmasını təsvir edir; bu isə marahın görüntüsü vasitəsilə bərpa olunmalıdır. Allahın Öz xalqına qarşı olan həmin iki qəzəbi, düşmüş bəşəriyyət üzərinə gələn qəzəbi təmsil edir; bu bəşəriyyət isə yalnız Məsihin düşmüş məbədi yenidən qurub təmizləməsi işi vasitəsilə xilas edilə və bərpa oluna bilərdi.

İki qəzəb insanlığın ali təbiətini və aşağı təbiətini təmsil edir. Adəmin süqutu zamanı aşağı təbiət ali təbiət üzərində üstünlüyü ələ keçirdi və Məsihin insanlar üçün niyyəti bu idi ki, ali təbiət aşağı təbiət üzərində hökmranlıq etsin. Adəmin süqutu zamanı ali təbiət aşağı təbiətin şəhətlərinə tabe oldu və Allahın niyyəti tərsinə çevrildi. Müqəddəs Kitabdakı “dönüş” ilə nəzərdə tutulan da budur. Dönüş etmək o deməkdir ki, ali təbiət aşağı təbiət üzərində öz hökmran mövqeyinə bərpa edilsin. Döndərmək tərsinə çevirmək, yaxud alt-üst etmək deməkdir.

Şimal padşahlığına qarşı ilk qəzəb, süqut zamanı ali təbiəti özünə tabe edən aşağı təbiətə qarşı olan qəzəb idi. O qəzəb əvvəlcə gəldi, çünki Məsih xilas işini məhz onun ilk başladığı yerdən öz üzərinə götürdü; və o, aşağı təbiətin şəhəti ilə başlamışdı ki, bu da iştahanın şəhəti idi. Məsih Öz işinə qırx gün oruc tutmaqla başladı.

“Məsih bilirdi ki, xilas planını uğurla irəli aparmaq üçün O, insanı satınalma işinə məhz fəlakətin başladığı yerdən başlamalıdır. Adəm iştahanın təmininə uymaqla yıxıldı. İnsana Allahın qanununa itaət etmək öhdəliklərini təsirli şəkildə anlatmaq üçün, Məsih Öz satınalma işinə insanın cismani vərdişlərini islah etməklə başladı. Fəzilətdəki eniş və nəslin deqradasiyası başlıca olaraq təhrif olunmuş iştahanın təmininə bağlanır.” Testimonies, cild 3, 486.

İkinci qəzəb daha uca təbiətə qarşı idi; bu, Allahın Öz adını yerləşdirmək üçün seçdiyi şəhər olan Yerusəlimin yerləşdiyi cənub padşahlığı ilə təmsil olunur. 22 oktyabr 1844-cü ildə Məsihin etməyi nəzərdə tutduğu iş və Onun indi həyata keçirdiyi iş Yezekelin iki çubuğu ilə təmsil olunur.

Yezekelin iki çubuğu əbədi olaraq bir çubuqda birləşdirildikdə, bu, Məsihin Öz xalqının günahını əbədi olaraq aradan qaldırdığı əhdi müəyyən edir; yüksək və aşağı təbiətlər yenidən öz münasib iyerarxik quruluşuna qaytarılır və insanlar bir daha bütöv olurlar. Dönüşməmiş vəziyyətdə isə insanın aşağı təbiəti, birinci qəzəblənmə ilə təmsil olunaraq, sonuncu qəzəblənmə ilə təmsil edilən insanın yüksək təbiəti üzərində hökm sürürdü. Buna görə də birinci qəzəblənmə coğrafi baxımdan cənub padşahlığının “yuxarısında” yerləşən şimal padşahlığına qarşı idi.

İlahlıq və insanlıqla, onların qarşılıqlı başlanğıclarında, marah və chazonun iki görüntüsünü bir-birinə bağlayan iki yüz iyirmi il, Məsih yüz qırx dörd minlə birlikdə üçüncü mələyin işini tamamladıqda, hər ikisi bir çubuqda birləşir. Bu, cənub padşahlığına qarşı son qəzəb barədə peyğəmbərliyin 1844-cü ildəki zühur peyğəmbərliyi ilə birləşdirilməsidir; çünki əhd dönmə zamanı yeni bir ağıl verir, lakin yeni bədən (şimal padşahlığı) yalnız ikinci gəlişdə, bir göz qırpımında bərpa olunur.

Daniel 11-in qırxıncı ayəsi zamanın hər iki sonunu müəyyən edir və bununla da Vəhy kitabının on üçüncü fəslindəki yer üzünün vəhşi heyvanının tarixi ərzində peyğəmbərlik tarixinin həm daxili,

həm də xarici xəttini vurğulayır. Bu ayədə möhürdən açılan həqiqətlər, Məsihin Öz xalqının daxilində müəyyən etmək və həyata keçirmək üçün gəldiyi həqiqətin həm daxili, həm də xarici xətlərini təmsil edir. Bəşəriyyətin ilahiliklə birləşdiyi zaman günah etmədiyi həqiqəti, biliyin möhürdən açılmasının təsiri ilə bağlı nurda təmsil olunur və son günlərdə Allahın xalqının daxili həqiqətini ifadə edir. Dünyanı Armageddona aparan qüvvələr arasındakı müharibə ilə təmsil olunan nur isə son günlərdə Allahın xalqının xarici həqiqətidir.

Bu araşdırmanı növbəti məqalədə davam etdirəcəyik.

Yenə Rəbbin sözü mənə nazil olub dedi: “Sən də, ey bəşər oğlu, özünə bir çubuq götür və onun üzərinə yaz: ‘Yəhuda üçün və onun yoldaşları olan İsrail övladları üçün’. Sonra başqa bir çubuq götür və onun üzərinə yaz: ‘Yusif üçün, yəni Efrayimin çubuğu üçün və onun yoldaşları olan bütün İsrail evi üçün’. Sonra onları bir-birinə birləşdirib bir çubuq et; və onlar sənin əlində bir olacaq. Xalqının övladları sənə deyib: ‘Bunlarla nə demək istədiyini bizə göstərməyəcəksənmi?’ — söylədikdə, onlara de: ‘Xudavənd Rəbb belə deyir: Bax, Mən Efrayimin əlində olan Yusifin çubuğunu və onun yoldaşları olan İsrail qəbilələrini götürəcəyəm, onları onunla, yəni Yəhudanın çubuğu ilə birləşdirəcəyəm və onları bir çubuq edəcəyəm; onlar Mənim əlimdə bir olacaq. Üzərlərinə yazdığın çubuqlar onların gözləri önündə sənin əlində olacaq’. Onlara de: ‘Xudavənd Rəbb belə deyir: Bax, Mən İsrail övladlarını getdikləri millətlərin arasından götürəcəyəm, onları hər tərəfdən toplayacağam və öz torpaqlarına gətirəcəyəm. Mən onları İsrail dağları üzərində olan o ölkədə bir millət edəcəyəm; hamısına bir padşah padşah olacaq; onlar artıq iki millət olmayacaq, bir daha əsla iki padşahlığa bölünməyəcəklər. Onlar artıq öz bütlləri ilə, öz iyrənc şeyləri ilə və heç bir asi əməlləri ilə özlərini murdar etməyəcəklər; lakin Mən onları günah etdikləri bütün məskənlərindən xilas edəcəyəm və onları paklayacağam. Beləcə onlar Mənim xalqım olacaq, Mən də onların Allahı olacağam. Qulum Davud onların üzərində padşah olacaq; onların hamısının bir çobanı olacaq. Onlar Mənim hökmlərimlə yeriyəcək, qaydalarım əməl edəcək və onları yerinə yetirəcəklər. Onlar qulum Yaquba verdiyim, atalarınızın yaşadığı torpaqda məskunlaşacaqlar; onlar da, övladları da, övladlarının övladları da orada əbədi yaşayacaqlar; qulum Davud isə əbədi olaraq onların hökmdarı olacaq. Üstəlik onlarla sülh əhdi bağlayacağam; bu, onlarla əbədi bir əhd olacaq. Mən onları yerləşdirəcəyəm, çoxaldacağam və müqəddəs məkanımı əbədi olaraq onların ortasında quracağam. Mənim məskənim də onlarla olacaq; bəli, Mən onların Allahı olacağam, onlar da Mənim xalqım olacaqlar. Millətlər də biləcəklər ki, İsraili müqəddəs edən Mən, Rəbbəm, o zaman ki, müqəddəs məkanım əbədi olaraq onların ortasında olacaq”. Yezekeel 37:15–28.